

*Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2*

*Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10*

PÅ HJEMVEG

Nr 23 – januar 2014 9. årgang

*Du har bare trettet
meg med dine
synder, og voldt
meg møye med
dine misgjerninger.
Jeg, jeg er den
som utsletter dine
misgjerninger for
min skyld, og dine
synder kommer jeg
ikke i hu.
Jes 43.24-25*

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM).

Ansvarlig for bladet:
Redaksjonsnemda ved redaktør Jon Espeland

Bladet sendes gratis til alle som sender oss navn og adresse.
Ønske om å få det tilsendt, adresseendring eller oppsigelse kan sendes
til e-postadressen paahjemveg@misjonslaget.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristusvitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Björg Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100526 / 90973599. bjorglov@gmail.com.
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jon@sabra.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.
Konto for gaver øremerket
Barnehjemmet Celsos minne: 1503.11.21849

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

<i>Utfrielse fra graven</i> av Carl Fr. Wisløff	4
<i>Min Jesus utav Nasaret</i> av Anders Carl Rutström.....	5
<i>Misjonærinnvielse</i> av Anne Margrethe Marca.....	6
<i>Glimt fra Peru</i> av Anne Margrethe Marca	10
Toårmelding for 2011 og 2012	13
<i>Lov og evangelium i forkynnelsen</i> redigert fra Olav Valen-Sendstad av John Rolleiv Vidnes.....	16
<i>Hvordan Gud fant ham</i> fortelling samlet av Mia Hallesby	19

Viktige arrangementer

07.–09. mars	Bibelhelg: Norsjø, Gvarv
22. mars	Kretsårsmøtet: Kvelde bedehus (kl.15:00)
8. juni	Konfirmasjon: Kvelde bedehus
03.–06. juli	Sommerbibelskole: IMI-stølen, Oppdal
01.–07. aug.	Bibelcamping: Bygland KVS, Setesdal
07.–10. aug.	Sommerbibelskole: Bygland KVS, Setesdal

Hjertelig velkommen til oppbyggelige samlinger!

Utfrielse fra graven

av Carl Fr. Wisløff

– *han som forløser ditt liv fra graven. Salme 103, 4.*

Det er karakteristisk for den vest-europeiske kulturkrets som vi tilhører, at en er svært forsiktig med å snakke om døden og graven. Emnet er ikke populært. Ofte kan en til og med få inntrykk av at en helst vil glemme – ikke bare døden, men også de døde. Det er rent merkelig hvor fort og snart de blir glemt.

Slik har det ikke alltid vært. Tidligere slektledd hadde et annet følelsesmessig forhold til døden og graven.

I Bibelen er det i hvert fall mye av åpen tale om livets avslutning. Det henger sammen med at Bibelen kan fortelle oss om seier over døden og om lys og håp over graven.

Slik f.eks. i det korte ordet som er vår tekst i dag: «– han som forløser ditt liv fra graven.» Det er hentet fra Det gamle testamentet, vi leser det i Salme 103. Det er et stort og merkelig ord. Vi leser det i lyset av påskens budskap, ja i lyset av Jesu Kristi tomme grav.

Det er to ting jeg gjerne vil få peke på i dette ordet.

Det finnes altså en forløsning, en utfrielse fra graven. Det er det første. Graven er ikke slutten. Graven er ikke der absolutte punktum for livet.

Påskeevangeliet nevner den tunge stenen som lå over Jesu grav. Den var meget tung, står det, og kvinnene som kom til graven

påskemorgen gruet ved tanken på den. Hvem skulle hjelpe dem med dette?

Men da de kom frem var stenen veltet bort.

Tør vi virkelig tro det? Slik vil mange undre seg. Alle som har stått ved graven mens tre skuffer jord ble kastet på kiste-lokket, har vel undret seg over det som ble sagt samtidig: Av jord er du kommet, til jord skal du bli, men av jorden skal du igjen oppstå.

Det er virkelig sant, sier Bibelen. Det finnes en utfrielse fra graven, en seier over døden.

Det er et veldig budskap!

På Guds ords grunn får vi lov til å tro at om legemet legges i jorden, så går min sjel hjem til Gud. Den som hører Jesus til, får lov til å tenke på den stund med glede: «Min sjel er hos Gud i himmerik, og sorgene sine glemmer» (Rev. Landstad 640). Luk. 23,43; Fil. 1,23.

Men det er enda mer å si. Kroppen som legges i jord skal oppstå igjen. Om den er blitt til mold, skal Herren likevel finne den og vekke den opp.

Det forestår en oppstandelse til liv og en oppstandelse til dom, sier Guds ord. Joh. 5,29. Vantroen vil ikke bøye seg for dette ord. Det kristne budskap om oppstandelsen ble spottet allerede på apostlenes tid. Ap. gj. 17,32. Men det skal vise seg at Guds ord er

sant. På den store oppstandelsens dag skal alle oppstå, og da skal hvert kne bøye seg for Jesus, og hver tunge bekjenne at han er Herre til Gud Faders ære. Fil. 2,10 f.

For den som tror på Jesus er også dette ord er gledelig budskap, et sant evangelium. «Jeg vet meg en morgen lys og skjønn, det synges i livsens lunde. Da kommer han, Guds velsigned' Sønn, med lystelig ord i munne. Da vekker han meg av døde opp, alt uti så sæle stunde.»

Han forløser ditt liv fra graven.

Det nye testamentes store budskap rommer ikke bare disse veldige ord om oppstandelse fra graven. Det har også et budskap om at Jesus skal komme igjen. Vi vet ikke når, men han kommer. Og la oss da høre med apostelens egne ord hva som da skal skje:

«For så sant vi tror at Jesus døde og sto opp, så skal og Gud ved Jesus føre de hensovede sammen med ham. For dette sier vi eder med et ord fra Herren at vi som lever, vi som blir tilbake inntil Herren kommer, skal ingeni lunde komme i forveien for de hensovede, for Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop – og de døde i Kristus skal først oppstå. Deretter skal vi som lever – sammen med dem rykkes i skyer opp i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren!»

1. Tess. 4,14.

Dette er ord til å grunne på og glede seg over for enhver som kjenner Jesus.

Min Jesus utav Nasaret

Oversatt salme av Anders Carl Rutström

Melodi: "Gjør døren høy".

Min Jesus utav Nasaret, min sjelevenn i evighet,
Som er for meg på korset død, og har meg fridd fra all min nød.

Jeg går på dine nådeord, til Nye Testamentets bord.
Så full av tusende besvær jeg er, og meg befinner her.

Så vet jeg ingen annen vei, enn søke nåde her hos deg.
For meg som størst av syndere, får syndenes forlatelse.

Akk, lær meg tro at det er sant, og gi meg Herre Åndens pant.
At jeg er din, din arv, din brud. Så visst som du er mann og Gud.

Nå ett med deg i kropp og sjel, for du er min Immanuel.
Du kjøpte oss til Gud med blod, Halleluja, vår Gud er god!

Misjonærinnvielse

av Anne Margrethe Marca

Søndag 11. august 2013 hadde ELM for første gang misjonærinnvielse. Per Olav og Sunniva Mangelrød ble sammen med sine to døtre, Jenny (2,5 år) og Rut (9 mnd), innviet til tjeneste i Peru. De reiser ut for en periode på 4 år, og skal etter planen virke i byen Arequipa sør i landet.

ELM hadde sin hovedsommerskole 08.–11. august på Bygland vgs. Det var derfor allerede mange tilstede da søndagen kom. Meget gledelig kom det også flere kun for å overvære misjonærinnvielsen, og salen ble derfor forholdsvis fullsatt.

Møtet startet med at Jon Espeland intervjuet Per Olav og Sunniva. Gjennom intervjuet fortalte Per Olav hvordan han i flere år har båret på et kall til tjeneste i Peru. Da

han var der i 2006 sammen med 3 andre norske ungdommer, ble alle før hjemreise spurt av de lokale arbeiderne om ikke noen kunne tenke seg å komme ut som misjonær. Dette brant seg fast hos Per Olav, og han har siden tenkt på dette. Etter intervjuet, åpnet Per Olav møtet med versene i 1. Kor. 3.6-9:

«Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud ga vekst. Derfor er de ikke noe, verken den som planter eller den som vanner, men bare Gud, som gir vekst. Den som planter og den som vanner, er ett. Men enhver skal få sin egen lønn etter sitt eget arbeid. For vi er Guds medarbeidere. Dere er Guds åkerland, Guds bygning.»

Nå skal Per Olav og Sunniva som misjonærer få være med i Guds rikes så-arbeid. Og vi som er misjonens venner i Norge må være med å vanne med våre bønner. Da vil Gud i sin nåde gi vekst!

Jon Espeland talte deretter, og han tok utgangspunkt i teksten om den samaritaniske kvinnen, i Joh. 4.1-26. Kvinnen fikk i møte med Jesus se seg selv i sin syndighet. Synden ble alvorlig for henne, og hun fikk behov for det levende vannet Jesus ville gi henne. Deretter begynte hun å vitne for folket, slik at de også kunne komme til Jesus. Har du kommet til Ham? I Peru, – som her i Norge, er det slik at det er vanskelig, stengt og tomt. Folk går under loven, og treller. Helt til de får se Jesus i sitt sted for Guds trone, og at Han er deres Frelser!

Det er også slik som i beretningen om den bortkomne sønnen (Luk. 11.15-32),

at det er to sønner. To folk, to pakter. Den bortkomne sønnen som kom hjem, fikk alt av sin far, likesom den hjemmeværende sønnen også fikk alt av sin far. Gud har gitt alt for oss alle. Han øser ut over frelst og ufrelst, over trell og over fri. Men hva er forskjellen? Begge sønnene i den beretningen ville i utgangspunktet tjene sin far, men da den bortkomne sønnen kom hjem, ble han overveldet av evangeliet. Faren ville gi ham alt, og han tok imot. Mens den hjemmeværende sønnen ikke hadde samfunn med sin bror. Han hadde ikke bruk for gavene faren ville gi ham. Han gledet seg ikke over brorens hjemkomst. I ELM vil vi gjerne samles til fest i åndelig forstand, der vi gledes med vår Himmelske Far over enhver omvendt synder. Hjertene må fødes på nytt i lys av evangeliet, og alle må få se at det er en som er død for våre synder! Det er

det som kan samle oss til gledesfest.

Vårt store kall i Peru er å være en røst. En Luthersk-Roseniansk røst. En som forkynner til samvittigheten, slik at mennesker kommer i nød for sin synd. At de blir vakt og får bruk for en Frelser. Og så er bønnen at Guds Ord må slå ned, og deretter sette syndere i frihet.

Etter talen var selve innvielsen, dette ved landsstyret i ELM. Først leste hvert landsstyremedlem en bibeltekst som hilsen til Per Olav og

Sunniva. Deretter ble kallsbrevet fra ELM lest opp, og så ble de innviet til misjonærer ved at de i alles nærvær sa ja til tjeneste. Etterpå var det forbønn for dem og det arbeidet de skal inn i. Det var en høytidelig, alvorspreget, men også veldig stor og gledelig stund for alle som var tilstede.

Etter selve innvielsen, var det rom for å komme med hilsener til Per Olav og Sunniva, og flere benyttet muligheten. Av tekstene som det ble hilst med, var bl.a. Luk 8, 11: «Såkornet er Guds Ord». Det er det viktigste, at det er Guds Ord som skal såes i Peru! Da er det muligheter for vekst, Gud selv har lovet at Hans Ord ikke vender tomt tilbake.

Per Olav og Sunniva med døtre er i skrivende stund i Peru, og har begynt sin periode som misjonærer. De bor på barnehjemmet Casa Celso, og er i gang med å utvide leiligheten de disponerer. Begge de

voksne er godt i gang med spansk-kurs, og barna blir passet på av ei lokal dame mens de studerer. Det er ei utfordrende tid for dem, da de har mye å lære, og mange å bli kjent med. Maten er uvant, klimaet er annerledes, og det er i det hele tatt lite som minner om hverdagen i Norge. De er likevel ved godt mot, og satser friskt fremover.

Kjære misjonsvenn som leser dette, husk på Per Olav, Sunniva, Jenny og Rut i dine bønner! Det er en stor oppgave de har; de går med Guds levende Ord. Like fullt er det en hverdag for dem også, som kan være svært krevende i et nytt land. Da trenger de at noen står med dem i bønn, noen som bærer både voksne og barn frem for nådens trone. Der kan vi få takke for at Gud har satt dem i sitt åkerland med sitt såkorn, og vi kan også be om at de alle må få styrke for dagen og alle utfordringer de møter.

Mulig for deg å bidra

I forbindelse med utsendelsen av misjonærer har vi opprettet en mulighet for fast givertjeneste. Det vil si at de som ønsker det kan gi et fast månedlig beløp til arbeidet. Fordelen er at dette gir forutsigbarhet i planleggingen av misjonsarbeidet.

Du kan gi et selvvalgt beløp hver måned. ELM har ikke mulighet til å sende ut avtalegiro. Vi oppfordrer derfor de som vil gi til å opprette et fast trekk i nettbanken. Slik slipper man å måtte huske betalingen hver måned.

Dersom du synes dette virker interessant, og du ønsker å bidra til at nye mennesker i Peru blir nådd med evangeliet om Jesus, kan du sende navn, adresse og det månedlige beløpet du ønsker å gi til: kasserer@misjonslaget.no

Det er også selvsagt fortsatt mulig å gi engangsgaver, uten å binde seg til noe fast beløp.

Kontonummer både for fast givertjeneste og engangsgaver: 3000.13.23454

Glimt fra Peru

av Anne Margrethe Marca

I forrige nummer av «På Hjemveg» ble det skrevet nokså utførlig om hvordan arbeidet går i Peru. I de neste numrene vil det derfor bare komme oppdateringer om det som er nytt eller har forandret seg.

Siden forrige nummer, er det liten forandring i arbeidet vårt. Det er stort sett stabilt, med noen opp-, og nedturer med tanke på hvor mange som kommer på møtene, hvor mange som er trofaste osv. Ungdomsforeningen har siden sist hatt en liten nedtur, da det utover høsten har kommet færre og færre trofast på samlingene. De samles nå hver lørdag ettermiddag. Ungdommene har behov for noen som leder dem på en god måte, og som jevnlig oppmuntrer dem til å være med. Det er flere som skal ta litt tak i ungdomsforeningen de nærmeste månedene, så man kan regne med at det vil komme flere igjen snart.

På et sted som heter La posada de Cristo (Kristi hvilested), har de hatt arbeid en stund, og da har de samlet seg hjemme hos en som nylig ble med i arbeidet. Han har nå laget et eget rom til samlingene, og tilbyr det som møteplass. Det er alltid gledelig når nye medlemmer engasjerer seg og åpner hjemmene sine for forkynnelse av Guds Ord!

Ingar Gangås er for tiden på besøk i Arequipa, og 26.–29. november skal han ha seminar i kirken vår. De regner med godt oppmøte på disse kveldssamlingene.

Kenneth Goa er fortsatt i Peru som ettåring (hans 2. periode). Han jobber nå på en litt ny måte, ved at han nå har fått mer ansvar for litteratur. Noe av arbeidet hans går bl.a. ut på å skaffe gode, oppbyggelige bøker til kirkene. Han jobber med å skaffe stoff til radioen og med litteratur 3 dager i uken, og er som tidligere med evangelist Raúl Paucara i Sachaca 3 dager i uken.

Radiotekniker Martín Mamani Chambi var tidligere taxisjåfør. Selskapet han jobbet for, «Nueva vida» (nytt liv), har mange ansatte. Konen til eieren av selskapet er kristen, og hun har nå tatt kontakt med Martín. I desember har selskapet jubileum, og i den forbindelse ønsker hun at noen skal komme og ha andakt for alle arbeiderne! På kontoret i sentrum har de nå samlet inn mange Bibler, og i tillegg til at en av evangelistene skal ha andakt, vil de dele ut Bibler til de som ønsker å motta.

Kjære venn som ber til din Himmelske Far, husk på Peru, og emnene over når du ber! Vi står i en kamp om sjeler, og det er viktig å være med å be om at flest mulig skal finne veien til Jesus.

Andakt

av evangelist Raul Paucara, Peru

...han som ble overgitt for våre overtredder... Rom 4.25

Det er ingen tvil om at denne jordens lidelse er umulig å unngå. Synden som kom inn i verden ved våre første foreldre, har konsekvenser for hvert eneste menneske og fører til lidelse. Men det kan likevel ikke sammenlignes med den smerten og lidelsen som Jesus måtte utholde. Han som er vår Herre, måtte bære alt vi er ansvarlige for, det vil si at han måtte bære all vår synd.

I Jesaja 53.4-5 står det slik: «Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre pinner har han båret. Men vi akttet ham for plaget, slått av Gud og gjort elendig. Men han ble såret for våre overtredder, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.» Jesus hadde ikke gjort noen synd. Han beskrives i Bibelen som «hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere» (Heb. 7.26). Mennesket derimot, stammer fra Adam. Og vi bærer dermed med oss den dødelige synden i oss. Og synden bringer med seg mange problemer og mye lidelse inn i samfunnet. For å forstå det, trenger vi bare å se på våre egne liv, og hvordan synden henger ved oss.

Det som fyller oss med glede i alt dette, er at det er Én som ble gjort lik som oss. Han gikk rundt i landsbyene, han spiste med folket, han gråt over Jerusalem. Mange ville ikke tro at han var Messias, sendt av Gud. De synes det de så i Jesus stod i for stor kontrast til det han sa seg å være, da han ikke var annerledes enn dem. Jesu fiender forfulgte ham for å finne feil, men de fant aldri synd. Likevel visste Jesus at han måtte gå til Jerusalem for å lide mye under de eldste, yppersteprestene og de skriftlærde. Og at han måtte dø, og oppstå igjen på den tredje dag. Og slik gikk det. Jesus ble korsfestet, han døde og ble begravet. Men det skjedde også slik han videre hadde forutsagt; han stod opp igjen!

Etter Jesu død var det mange av hans etterfølgere som vendte seg bort fra ham. De tenkte at med hans død var all reform over, og de ble motløse. Mange hadde håpet og trodd på at Jesus skulle være med å gjenopprette staten Israel, men slik gikk det ikke. Mange av oss har også høye forventninger til det kristne liv. Med tiden forsvinner disse, når det går opp for oss at Jesus ikke kom for å gi oss et behagelig liv, – men for å gi oss syndenes forlatelse.

Og for en stor glede det er å vite at Jesus ble gitt for våre overtreidelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse! Da den rettferdige led for den urettferdige, står det ikke mer tilbake for oss, enn hvert øyeblikk av våre liv å være takknemlige til Gud. I Kristus kan vi være sikre på det evige liv, og vi har fred med Gud fordi Jesus betalte vår skyld. Jesus er vår yppersteprest fremfor Gud for hele evigheten, og det vil si at vi har blitt tilgitt og godtatt.

Amen.

Toårsmelding for 2011 og 2012

Årsmøte for ELM på Bygland lørdag 10. august kl. 10:00

Landsstyret i ELM vil hilse årsmøtet med bibelversene fra Rom 15:5-7:

«Må så tålmodets og trøstens Gud gi dere å ha ett sinn innbyrdes, etter Jesu Kristi forbilde, for at dere samstemmig og med én munn kan prise Gud, vår Herre Jesu Kristi Far. Ta dere derfor av hverandre, likesom også Kristus tok seg av oss, til Guds ære.»

Vi vil gjerne være med å vitne om at Jesus har tatt seg av oss på alle vis. Han tok på seg vår sak innfor Gud, han tok vår plass på korset og han vant oss en plass i himmelen, og han kalte oss, fattige og hjelpeløse syndere til frelse og samfunn med seg. Det er landsstyrets inderlige ønske at vi alle, samstemmig og med én munn, måtte få nåde til å prise Gud som har gitt oss ALT i Kristus! Og at vi samstemmig må få kaste all vår nød på ham som har omsorg for den enkelte av oss og våre sjelers frelse.

Siden forrige årsmøte på Bygland har det på mange måter vært en vanskelig tid for landsstyret i ELM. Vi har vært igjennom brytninger, og måttet rope til Gud om lys og nåde til å se veien videre. Vi har kjent

på fristelsen til å gi opp, men samtidig fått styrket hverandre med evangeliet om syndenes forlatelse og kallet til å vitne og virke for Jesus. Ja, for vi kjenner i våre hjerter på et kall og en forpliktelse til å forkynne det herlige budskapet om det verk som er «en gjort gjerning», at alt er ferdig og fullkomment i Kristus, og at fattige syndere kan få glede og fryde seg «i frihetens fullkomne lov». Vi vil være med å føre syndere, hjemme og ute, inn i til Jesu hjerte der det er sann hvile å finne for den som ingen trøst og hvile finner hos seg selv og i sitt eget liv. Å føre mennesker inn til hvilen i Kristus er selve pulsslaget i ELM. Her vil vi leve, her vil vi virke, og her vil vi stå sammen i alle vanskeligheter og brytninger som måtte vente oss på veien! La oss sammen be Gud om å gi oss nåde til å holde ut i denne tjenesten.

Landsstyret (LS) har i perioden 2011 og 2012 avholdt 10 styremøter og behandlet 93 saker. Av arrangement ELM har hatt ansvar for kan nevnes: Sommerbibelskolene på IMI-Stølen og på Bygland, og bibelhelger på Norsjø og Lunden. LS har bestått av Svein Mangelrød (formann), Olaf André Klavenæs (nestformann), Håvar Fjære (sekretær), Jon Espeland (referent) og Karl Løvås (styremedlem). Varamenn har vært Ragnvald

Lende (første) og Olav Malerød (andre). Høsten 2011 trakk Håvar Fjære seg fra sitt styreverv og sin funksjon som sekretær. Ragnvald Lende rykket da inn på fast plass i LS, og Olav Malerød har siden møtt fast på styremøtene som 1. varamann. Sekretærfunksjonen har blitt ivaretatt av Svein Mangelrød og Olav Malerød i fellesskap. Håvar Fjære (erstattet av Ragnvald Lende), Jon Espeland og Olaf Andre Klavenæs går ut av styret ved dette årsmøtet. De to andre sitter en periode til, dvs. frem til årsmøtet 2015.

ELM har ikke hatt faste forkynnere tilsatt i toårsperioden. Tore Mangelrød har vært engasjert og lønnet noen mnd. hver vinter, og har da hatt permisjon fra sin arbeidsgiver. Utover dette har de enkelte lag og foreninger i ELM kalt forkynnere til enkeltmøter, helger og møteuker. Her kunne mange navn vært nevnt, men blant de som har vært mest ute er Lars Fredrik Ellingsen, Olaf Klavenæs og Einar Kristoffersen. LS er takknemlige for alle som har svart ja, og som har deltatt med forkynnelse av Guds ord inn i våre flokker. Måtte Gud velsigne dere rikelig tilbake.

I Peru har arbeidet gått sin gang i perioden. Evangelist Miguel Curse er daglig leder og ELM's stedlige representant gjennom stiftelsen «Unión Misionera». Byen Arequipa er hovedsete for vårt misjonsarbeid. Vi har nå 12 fast ansatte medarbeidere i Peru, som alle er vårt ansvar både økonomisk og åndelig. Vi står bak dem i bønn og offer, og de er våre vitner i Peru. 5 av dem er evangelister,

og resten er ansatt ved misjonsradioen, i administrasjonen og på barnehjemmet «Casa Celso». I tillegg har vi 5 ansatte i 4 barnehager og en førskoleklasse. Disse får sin lønn av den peruanske staten, med litt tilskudd fra ELM. Evangelistene Ubaldo Marca og Raúl Paucara står i nybrottsarbeid, og er de som er spydspissene ut til unådde områder i byen. Evangelistene Hugo Castellanos, Damian Heredia og Miguel Curse står i etablert menighetsarbeid hhv i bydelene Alto Selva Alegre, sentrum og Horacio. Misjonsradioen sender daglig fra kl 05:00 til 20:00. To operatører deler dagen mellom seg. Gjennom årene har mange fått kontakt med vårt arbeid gjennom misjonsradioen. Kenneth Goa har vært «ettårning» for ELM i Peru siden høsten 2012. Barnehjemmet «Casa Celso» har for tiden 7 barn. De fire årene «Casa Celso» har vært i drift har 21 barn vært innom. Dette skyldes en lov i Peru som sier at barn skal være maksimum to år i institusjon før de overføres til adopsjon eller fosterhjem. Dette har ført til at vår tanke om å drive ordinært barnehjem er blitt vanskeliggjort, og LS ber årsmøtet om fullmakt til å se på alternativ drift av «Casa Celso».

Siden forrige årsmøte har LS arbeidet med en normalisering av vårt forhold til Norsk Luthersk Lekmannsmisjon (NLL). Etter bruddet i 2004, har det vært et tildels anstrengt forhold mellom ELM og NLL. Etter våre interne problemer i ELM høsten 2011, ble det klart for LS at vi måtte kontakte våre venner i NLL med tanke på

å få snakket ut om de ting som førte til brudd, og ikke minst om de føringer som ble lagt i tiden etter bruddet. I et møte på Bibelskolen på Fossnes fredag 13. april 2012 møttes representanter for ELM og NLL til samtaler. Referat fra samtalen er siden behandlet i begge landsstyrrer, og det er en gjensidig forståelse av det som skjedde ved bruddet i 2004 og i tiden etterpå. Det er også et hjertelig ønske hos begge parter om å strekke ut broderhånd til hverandre. LS ser i dag på NLL som brødre og søstre i et annet arbeidslag som vi må pleie naturlig omgang med og kunne samarbeide med i gitte situasjoner. Men LS er samtidig klare på at det tyngdepunktet i forkynnelse og kristendomsforståelse som ELM ble stiftet på, gir oss både frimodighet og legitimitet som egen organisasjon.

Økonomien i ELM har vært anstrengt, spesielt det siste året. Vanligvis har vi overført penger til Peru fire ganger i året, til sammen ca. 1 million kr årlig. Den siste tiden har vi måttet overføre hver måned fordi vi ikke har hatt likviditet til større beløp. Men hittil har vi fått inn det vi har trengt, og vi tror at Gud vil sørge for nok midler til de arbeidsoppgaver han kaller oss inn i. Når vi nå skal sende ut Rut, Jenny, Sunniva og Per Olav Mangelrød som misjonærer til Peru, er vi i ekstra nød for å få inn nok midler til å dekke deres utgifter i tillegg til de oppgaver vi allerede står i der ute. Men LS er overbevist om at Misjonens Herre vil ta seg av også denne saken, og at vi frimodig kan legge den i Jesu allmektige hender.

Bladet vårt «På hjemveg» stoppet opp i 2011. Det har vært vanskelig å finne menneskelige ressurser til videre produksjon. Men ett nummer har siden kommet ut, og LS håper på å kunne videreføre utgivelsen av bladet. En redaksjonskomité har ansvaret for dette. Vår internettside «misjonslaget.no» oppdateres jevnlig. LS vil takke Vegard Skipnes for innsatsen han legger ned på nettsiden. Sigmund Fjære takkes for sin trofasthet med å skaffe gode bøker og legge til rette bokbordet. Takk til Elisabeth Mangelrød for laging og trykking av programmer med bilder som fremhever budskapet om Jesus som vi så gjerne vil formidle.

LS vil til slutt takke alle som trofast står med i Misjonslagets arbeid i bønn og offer, og som slutter opp om møter, leirer, stevner og sommerbibelskoler. La oss sammen og utrettelig fortsette å be om at vi må få gå på Herrens veier og være et redskap i hans hånd!

Lov og evangelium i forkynnelsen

utdrag fra Olav Valen-Sendstad, redigert av John Rolleiv Vidnes

For over 70 år siden skrev Olav Valen-Sendstad flere bøker som har vært til stor hjelp for mange kristne. Ikke minst i dag er det der mye god veiledning til å skjelne mellom rett og galt i forkynnelsen. Av den grunn har jeg i det følgende funnet fram noen utdrag fra enkelte avsnitt i boken "Drømmen om den frie vilje." Utgave utgitt på Credo Forlag i 1982.

Motto 1. Kor. 2,2

Hva er troen når den kommer til Jesus?

Hos den som i sannhet sørger over seg selv i hjertet, er troen intet annet enn: den sørgendes lengsel etter Jesus – den hjelpe-løses håp til ham som til den eneste – den bedendes rop til ham, som om der ikke var andre, som hørte – den sukkendes sukk til ham – den nedslåttes fortrøstning og tillit til ham – den sökendes tilflukt til ham.

Jeg mener ikke at alle disse grader av nød må føles i hjertet samtidig, slik at troen ikke kan være tilstede, uten at der hersker svart fortvilelse! Vi ser ofte at det kjødelige lovsinn griper fatt i evangeliet og sier: uten så og så mye fortvilelse er en sann tro ikke til stede. Til det er å si at sann tro oppstår i hjertet i samme øyeblikk som det er sannhet for meg, at jeg ikke tror på meg selv og mitt, men i stedet roper til Jesus. Troen frelser nemlig ikke i kraft av fortvilelsens kvalitet og grad, men troen frelser i kraft av

at den ikke stoler på seg selv, men rettes mot Jesus.

Som det før er antydnet, hører troen til menneskets vesen. Det finnes ikke et menneske som ikke tror. Men den naturlige tro i oss er en falsk tro, fordi den består i å tro på seg selv, vente noe av seg selv, håpe på og fortrøste seg til noe i seg selv. Den sanne tro som Gud gir, er derimot av et helt annet vesen. Den forholder seg til den naturlige tro som ild til vann, som liv til død. Den naturlige tro i oss har mistro til Gud og tror i stedet på skapningen og seg selv. Den sanne tro har derimot mistro til seg selv og tror Gud, dvs tror på en annen enn seg selv.

For det er slik at alle mennesker vil tro på seg selv, mitt eget, mitt indre, min fornuft, min vilje eller noe annet skapt. *Vi er så bakvendte at vi alle vegne møter den tankegang at evangeliet kan vi, men loven kan vi ikke. Men det er slik at lovens kunnskap kan du øse av eget hjerte.* Det gjør da alt kjød også, både hedninger og kristne. Derfor er alt det som et menneske øser av sitt eget bryst av selvanalyse, av spekulasjon og filosofi gjennomvevet av loven, av norm, ide og bud, mens det ikke inneholder et fnugg av evangeliet.

Kunnskapen om evangeliet øser vi aldri i evighet av selvbeskuelse og selvanalyse, men alene av en person, Guds Sønn i kjød, av Skriften, av forkynnelsen, vitnesbyrdet om stedfortrederen. Hvor umulig da at et menneske kan bli frelst ved noe som er i dem!

Lovens alvor, et hykleri!

Man klager over at vi har for mye evangelium og for lite lov, for mye fri nåde og for lite helliggjørelse. Skjønt det er helt sikkert at et menneske aldri er blitt alvorlig av loven, **fordi lovens alvor kun er hykleri.** *Ei heller har noen blitt lettsindig av evangeliet, ettersom evangeliet alltid kommer sammen med samvittighetens dom og anklage, og aldri kommer, uten at hjertet har bruk for det!! Evangeliet er nemlig alene om å omvende mennesker. Loven derimot forherder mennesker, slik som vi også ser, at en stor del av kristenheten likefrem er forherdet i moralpreken, religiøst svermeri, mystisk tale, lovtrelldom iført kristelige talemåter og en amputert samvittighet, som ikke krever det ubetinget sanne, rene og fullkomne av mennesker. Derfor er det åpenlyst fariseistisk hykleri blant oss, når man foregir å være moralsk bekymret over forkynnelsen av evangeliet.*

Man vet at å stjele, lyve, drive hor osv er loven. Men når det er en formaning heter det: Elsk, vær barmhjertig, gi gaver, tilgi din neste, fornekt deg selv osv. *Ja, dette mener man er evangelisk formaning og ikke lov.* Ja, så evangelisk at det ikke finnes lov i det! Man mener det er lutter evangelium å si: Du skal tro på Guds Sønn, føle Guds nåde, oppleve Åndens fylde, forkynne evangeliet, gjøre alle til disipler, døpe, lære, takke, prise, juble, fryde osv. – *Men hva er evangeliet egentlig, når der ikke lenger er forskjell på lov og evangelium, men det ene skal gjøres likeså vel som det andre?*

Skriften er klar her. *I evangeliet finnes ikke så mye som skyggen av et krav mot synden, og altså intet som skal gjøres, men det er utelukkende en innbydelse til syndere.*

Loven og evangeliet beskytter hverandre!

Imidlertid: Selv om lov og evangelium ikke har noe med hverandre å gjøre, *så sørger Gud for at de gjensidig beskytter hverandre.* Likesom Guds hellighet tar vare på Guds kjærlighet og Guds kjærlighet tar vare på Guds hellighet, således gjør Gud også i lov og evangelium. Og dette er en hemmelighet, og å få del i den, – er å se noe vesentlig i Guds råd! At evangeliet tar vare på loven, vil si at evangeliet overalt forkynner at loven er oppfylt i vårt sted. Vi er fri for både lovens dom og straff, skyld og krav, og skal ikke mere nå det evige liv ved noe vi gjør, fordi Jesus har oppfylt loven i vårt sted. I hele verden forkynnes evangeliet slik at vi frelses ikke ved vår egen rettferdighet, ikke ved det vi selv gjør, eller ved den måten vi lever på, ikke ved vår egen nidkjærhet for det gode, det rette og sanne, men ved en annen persons rettferdighet og lydighet.

Det finnes intet lovbud til oss, intet av alt det vi kan og skal gjøre, som ikke stedfortrederen tar på seg, og som ikke evangeliet sluker, eter opp og skaffer bort og sier at det allerede er gjort i vårt sted. Der er ingen anklage og fordømmelse i stedfortrederen (Rom 8,1), intet krav og ingen skyld, ingen gjeld og ingen plikt som ikke er gjort opp og båret og naglet til korset. (Kol 2,14) Her kan intet skade oss og intet gavne oss. Her er alt vårt på en måte ute av betraktning, og dog på en annen måte brakt i orden i vårt sted. Her dør jeg i en annen, og her lever jeg i en annen, og her står jeg for Gud i en annen, og her er jeg elsket i en annen, her svøpes og kledes jeg i en annen, her mangler jeg intet. (Salme 23,1)

Har Skriften ikke rett når den sier at i dette evangelium eier vi en fred som

overgår all forstand? Og disse gaver eier vi blott fordi Gud ved sitt ord tilegner oss dem gjennom det at vi hører.

At loven tar vare på evangeliet vil si at Guds hellighet og nidkjærhet er brennende for at gaven må vedbli å være en gave! Og at hans øyne, som er som ildsluer, med en aldri sviktende, fortærende iver, våker over at nåden må bli ved å være nåde! Hvis noen våger å endre denne herlige gave i evangeliet til en oppgave, så er han under hellighetens forbannelse, fordi han ikke lar det være forskjell på hans eget og stedfortrederens verk og gjerning. Har du ikke lest hvordan Paulus, inspirert av Guds Ånd, til og med begynner å forbanne ikke blott mennesker, men endog engler fra himmelen. (Gal 1,9) Paulus sier: Dersom noen forkynner dere evangeliet i strid med det dere har mottatt – han være forbannet! (1. Kor. 16,22) Hvis noen ikke elsker Herren, han være forbannet. Paulus skriver dette med Guds hellighets glød for evangeliet.

Finnes det overhode noen dom og forbannelse i evangeliet? Overhodet ikke! Hvordan skulle det være mulig? Guds usvikelige nåde og velbehag er jo over dem, som hører og tror evangeliet som evangelium, dvs som ordet om korset og om det, stedfortrederen har gjort til deres frie frelse, og som ikke blander det opp med noe, de selv skal gjøre, hva enten de vil gjøre det som uomvendte eller gjenfødte. Guds miskunnhet kan ikke rokkes, men blir over oss til evig tid. (Rom 8,32) Men hvis noen begynner å preke og utbre og tro et evangelium, som inneholder bud, oppgaver og noe de selv skal gjøre. – og ikke forkynner nåden som en ren gave, uten bismak av

oppgaver, – da ønsker apostelen Paulus, at de skal være helt klar over, at de er vær og vind, agner og strå for Herren, og at de skal brenne opp i en uslukkelig ild. For slike er uten håp, de er gudsbespottere og fornekttere som ikke vil ære Sønneren, men ha æren selv, og som ikke vil prise Ånden, men eie kjødets berømmelse. (Gal 6,12) Slik taler Herren, og han omgir og verner evangeliet med sin hellighets ild, for at det ved to vitner skal stå fast til evig tid, at alene ordet om korset og vår stedfortreder er vår frelse og kraft.

Det første vitne som vitner om vår dyrt kjøpte og frie nådestand, det er evangeliet selv, Guds evige kjærlighet. Det annet vitne, som vitner om det samme, men på en annen måte, det er loven, Guds hellighets ild. – For Guds kjærlighet er slik at den vil frelse fritt og ufortjent, alene for Jesu skyld. Guds hellighet er slik, at den enten frelser oss i fullkomne gjerninger, – eller også forbanner den oss. Men ettersom Gud selv i stedfortrederen har fremskaffet de fullkomne gjerninger, som frelser oss, så vil han enten se oss i dette fullbrakte verk, eller også vil han sende oss bort til evig forbannelse.

Slik har Gud selv brennemerket og stemplet alle dem, som fusker med lov og evangelium, og som sammenblander troens og gjerningenes vei til Gud, og derved gjør troen til en gjerning og lydighet.

Hvordan Gud fant ham

Fra "300 fortellinger", samlet av Mia Hallesby

En troende prest hadde en slem og ulydig sønn. Fra gutten var liten, var han omsluttet av mors og fars kjærlighet, men all deres omsorg bar liten frukt.

Mot sine foreldres ønske reiste han til sjøs. Han dro bort fra sine sørgende foreldre, men hva han ikke kunne reise fra, var deres bønner og de mange gode minner som det kristne barndomshjem hadde gitt ham. De fulgte ham fra havn til havn.

På en av sine reiser i de fremmede verdensdeler ble skipet liggende i en havn i lengre tid. En dag skipsfolkene var i land, hadde de med seg en liten innfødt gutt som var flink til å spille munnspill.

Gutten ble en stund om bord og moret mannskapet med sitt spill. Men plutselig, da han fikk vite hvor mange klokken var, ville han endelig i land. Matrosene mente det kunne ikke ha sånn hast, men gutten ga seg ikke. Han ville i land. Da fikk de til slutt ut av ham at han til en bestemt tid skulle høre en misjonær fortelle om Jesus. Han hadde hørt misjonæren før, og nå kunne han ikke tenke seg å forsømme denne anledningen.

Gutten gledet seg så, og var så ivrig etter å komme i land at det gjorde rent inntrykk på mannskapet. Især gjorde det inntrykk på prestens sønn. Han følte det som en dom over sitt eget liv.

"Her er jeg", tenkte han, "sønn av en prest i et kristent land. Jeg vet langt mer om Jesus enn denne gutten, og så verken tenker jeg på Jesus eller ønsker å høre om ham".

Men denne lille opplevelsen fikk avgjørende betydning for ham. Tanken gikk hjemover. Han husket fars andakter. Han tenkte på de mange bønner som både far og mor hadde sendt opp til Gud for ham. Veien visste han, og nå langt der ute i det fremmede land, besluttet han å gå den.

For en glede det ble i prestegården da brevet kom som brakte den gledelige nyheten at sønnen som var død, var blitt levende, som var tapt, var funnet igjen.

Returadresse: På Hjemveg, Farrisveien 1367, 3282 Kvelde

B

